majandusliku tõusuliikumise jätkumist. Mõnedes maades näib majanduslik konjunktuur praegu saavutanud isegi juba kõrgseisu. Eestigi majandus arenes 1936. a. hoolimata mõnedest ebasoodsaist asjaoludest tõusva konjunktuuriliikumise mõju all. Kriisi madalseis ületati 1933. a. teisel poolel, mil rahvusvaheline majanduskonjunktuur paranes ja see koos meie krooni langemisega soodsalt mõjutas meie eksporttegevust, eeskätt aga parandas olukorda põllumajanduses. 1934. a. saavutas tegevus meie eksportmajanduses juba peaaegu oma kriisieelse taseme. Kuid ühtlasi laienes tegevus ka siseturu jaoks töötavail tootmisaladel. 1935. a. kujunes siseturutööstuse laienemine isegi majanduse tõusuliikumise peakandjaks. Esimesi tõusuaastaid iseloomustab tarbimise laienemine, kuna investeerimistegevus püsis väga kitsais piirides.

Hoiuste juurdevool pankadesse kasvas selle tagajärjel õige kiirelt ja juba 1935. a. esimesel poolel kaevati vaba raha üleküllluse üle. Ettevõtjad olid uusasutamiste suhtes ettevaatlikud, asudes esialgu äraootavale seisukohale. Nõudmine krediidi järele püsis seetõttu loiuna ja laenude seis emissioonipangas näitas aeg-ajalt isegi kahanemist. Aegamööda kujunesid aga väljavaated tasuvusolude paranemiseks mitmeil tootmisaladel küllalt soodsaks, et moodustada aluseid nii vanade ettevõtete laiendamisele kui ka uute asutamisele. Seesugune pööre tekkis laiemas ulatuses 1935. a. teisel poolel. Investeerimistegevus elustus ja kujunes eriti hoogsaks 1936. a. Investeerimishoog haaras eriti ulatuslikult põlevkivitööstust ja ehitustegevust.

Kokku võttes võib öelda, et inimtööjõu rakendus meie praeguste tehniliste ja majanduslikkude võimaluste raamides on saavutanud maksimaalse taseme. Selle, olgugi ainult väga üldjooneliseks, väljenduseks

Eesti kroonika 1936, lk. 39